

**Міністерство освіти і науки України
Ministry of Education and Science of Ukraine
Близькосхідний технічний університет
(Middle East Technical University (METU) (Turkey)
Венеціанський Університет Ка-Фоскарі
(Ca' Foscari University of Venice) (Italy)
Інститут філософії НАН України
Institute of Philosophy of the National Academy of Sciences of Ukraine
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
M.P.Dragomanov National Pedagogical University
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
Oles Honchar Dnipro National University**

ОСВІТА І НАУКА У МІНЛИВОМУ СВІТІ: проблеми та перспективи розвитку

**МАТЕРІАЛИ
Міжнародної наукової конференції**

29-30 березня 2019 р.

Частина I

**Proceedings of the International Scientific Conference
Education and Science in a Changing World:
Problems and Prospects for Development**

**Dnipro, Ukraine
March 29-30, 2019**

Part I

**Дніпро
2019**

УДК 303
ББК 63.3
О 72

Редакційна колегія:

Оковитий Сергій Іванович, д.х.н., проф., проректор з наукової роботи Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Токовенко Олександр Сергійович, д.філос.н., проф., декан факультету суспільних наук і міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Трампус Антоніо, доктор наук з історії, професор Департаменту лінгвістики та порівняльних культурних досліджень Венеціанський Університет Ка-Фоскарі (Ca' Foscari University of Venice), Італія.

Октай Танзевер, доктор філософії з політичних наук, професор, декан факультету міжнародних відносин Близькосхідного технічного університету (Middle East Technical University (METU)), м.Анкара, Турція.

Ищенко Ігор Васильович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Хамітов Назіп Віленович, д.філос.н., проф., провідний науковий співробітник відділу філософської антропології Інституту філософії ім. Г.С. Сковороди НАН України

Крилова Світлана Анатоліївна, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософської антропології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова

Висоцький Олександр Юрійович, д.політ.н., проф., професор кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Кривошеїн Віталій Володимирович, д.політ.н., проф., завідувач кафедри соціології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Третяк Олексій Анатолійович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри політології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Окороков Віктор Броніславович, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософії Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Ключник Руслан Максимович, к.політ.н., доцент кафедри політології та міжнародних відносин Університету імені Альфреда Нобеля.

Міхейченко Марія Анатоліївна, к.політ.н., доц., доцент кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

О 72 Освіта і наука у мінливому світі: проблеми та перспективи розвитку. Матеріали Міжнародної наукової конференції. 29-30 березня 2019 р., м.Дніпро. Частина I. / Наук. ред. О.Ю.Висоцький. – Дніпро: СПД «Охотнік», 2019. – 400 с.

У збірник вміщено матеріали Міжнародної наукової конференції «**Освіта і наука у мінливому світі: проблеми та перспективи розвитку**», що присвячені осмисленню найбільш важливих наукових та освітніх проблем сучасності, окресленню перспектив їх вирішення, розробці стратегій подальшого розвитку наукового та освітнього потенціалу в світовому контексті, узагальненню досвіду викладання та визначенню шляхів реалізації виваженого підходу до оптимізації освітніх практик з огляду на нові виклики та кращі світові досягнення. Рекомендовано для студентів, аспірантів і викладачів вищих навчальних закладів, науковців.

© Колектив авторів, 2019

© ДНУ ім. Олеся Гончара, 2019

ПРОФЕСІЙНА СПРЯМОВАНІСТЬ ЗМІСТУ НАВЧАННЯ ХІМІЧНИМ ДИСЦИПЛІНАМ У СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ ПРОВІЗОРА

Однією з важливих ланок процесу підвищення рівня надання фармацевтичних послуг населенню майбутніми провізорами є професійна спрямованість навчання хімічним дисциплінам як найбільш прикладними і значущими.

Метою даної роботи є обґрунтування ролі й місця професійної спрямованості навчання хімічним дисциплінам у системі професійної освіти майбутніх провізорів в умовах компетентнісного підходу в освіті.

З метою встановлення педагогічних умов формування професійного мислення проводився аналітико-теоретичний аналіз проблеми та експериментально - дослідна робота. Короткий аналіз показав, що професійна спрямованість поділяється на суспільну, колективістську та індивідуалістичну. З точки зору рівня цінностей орієнтації нами виділені три її типи: внутрішньоструктурна; зовнішньо формальна і дезорієнтована на цінності (антисуспільна спрямованість). У відповідності до таких критеріїв студент правильно обрав майбутню професію, якщо він внутрішньоструктурно зорієнтований на певні цінності. Разом з тим ми відмічаємо, що частина студентів (12,7%) є зовнішньо зорієнтована на професію провізора. Такі студенти мають деякі знання та уявлення щодо професії, але не мають ще необхідної готовності, установки як фактора, що керує їхньою діяльністю. Серед цих студентів понад третину обрали професію провізора за волею батьків. Варто зауважити, що серед опитаних були і така група студентів, що дезорієнтовані в професійних цінностях, але все рівно мають бажання продовжувати навчатися в медичному вузі.

Нами виявлено, що особливості професійної спрямованості, обумовлені спеціальністю «Фармація, промислова фармація», найбільш яскраво виявляються в змісті мотивів професійного вибору. Основним мотивом вибору професії провізора є «можливість займатися улюбленим предметом» (предметна спрямованість) і її значущість зберігається протягом усього періоду навчання. Дослідження показало існуючий зв'язок між виявленими компонентами професійної спрямованості. Це підтверджує той факт, що її динаміка в процесі навчання студентів є складовою частиною цілісного процесу розвитку професійної самосвідомості, а студентський вік – сенситивний період для формування фармацевтичної спрямованості.

Найбільш перспективним і необхідним у сучасній системі фармацевтичної освіти є інтегрування, основою якого слугують міжпредметні зв'язки. Міжпредметна інтеграція вирішує завдання органічного поєднання нової теми з попередніми і подальшими знаннями, визначення логічних зв'язків із різними дисциплінами, розділами, темами, визначення місця та призначення різних дисциплін у майбутній діяльності провізора й об'єднання в одну систему. Нами встановлено, що використання міжпредметних зв'язків у реалізації принципів наступності й безперервності грає позитивну роль як для закріплення певних тем і розділів, так і для засвоєння найважливіших узагальнюючих понять, що зустрічаються в різних курсах хімічних та спеціальних дисциплін. Наприклад, узагальнене поняття «буферні системи» починає формуватися в курсі загальної і неорганічної хімії, потім закріплюється й розвивається при вивченні аналітичної, фізичної і колоїдної хімії, медичної хімії, застосовується при вивченні спеціальних дисциплін і потім у професійній діяльності. Практично глибока інтеграція хімічних та спеціальних дисциплін реалізована нами у створених навчальних програмах та дидактичному комплексі інформаційного забезпечення навчання хімічних дисциплін [1]. Особливе місце в комплексі займають збірники: тестових завдань для підготовки до «Кроку-1», ситуаційних задач, завдань та вправ, котрі змістовно насичені інформацією, максимально наближеною до

фармації і мають певний ступінь ваги навчального матеріалу.

Указаний підхід до складання завдань абсолютно відповідає компетентнісному, адже в нашому розумінні компетентнісний підхід – це розвиток самоосвітньої діяльності, що означає розвиток самоосвітньої компетентності студентів при вивченні хімічних дисциплін, вирішення складних життєвих проблем, тобто життєвих завдань. Набуття студентом життєвої компетентності пов'язується не з його інформованістю (ерудованістю), а здатностями вирішувати складні життєві проблеми (життєві завдання). Аналізуючи ці завдання, доходимо висновку, що успішне їх вирішення базується не на використанні універсального алгоритму, а передбачає самостійність, творчість особистості. У результаті студент має сам навчитися вирішувати проблеми. Тут на перше місце виходить завдання навчити студента здобувати знання самостійно, а не отримувати вже готові. Розвиток самоосвітньої компетенції студентів у процесі вивчення хімічних дисциплін – це самостійна активність особистості в процесі пізнання і навчання в цілому. Компетентна особистість – це дослідник, творець нових знань, а не пасивний споживач готового знання.

Підсумовуючи, слід відмітити, що забезпечення професійної спрямованості викладання хімічних дисциплін сприяє формуванню стійких мотивів до навчання взагалі і до навчання хімії зокрема.

Список використаних джерел

1. Подплетня О. А. Аналітична, фізикоїдна хімія та метрологія: навчальний посібник/О. А. Подплетня, П. І. Хмельникова Дніпропетровськ: Середняк Т.К. 2015. - 266 с.

Н. С. Дьома

ЛАТИНСЬКА ЮРИДИЧНА ТЕРМІНОЛОГІЯ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ

Головним завданням вивчення латинської мови на юридичному факультеті є формування професійної і міжкультурної компетенції студентів, ознайомлення з юридичними джерелами з римського права, освоєння міжнародної латинської термінології в області юриспруденції, залучення до загальногуманітарних культурних цінностей.

Юристу надзвичайно важливо опанувати основами культурно-правової спадщини людства, що передбачає, насамперед, розуміння понять і термінів, які використовувалися юристами протягом всього культурно-історичного розвитку людства. Усі фундаментальні юридичні поняття вперше виникли в римському праві, тому римська або латинська юридична термінологія є універсальною, яка об'єднує фундаментальні назви правових інститутів і конструкцій, що виникли в римському праві і стали основою для формування й функціонування міжнародного права, а також сучасних правових систем, які перш за все належать до європейських правових стандартів.

Латинська мова по праву вважається материнською мовою юриспруденції. Юридична термінологія значною мірою сформована з латинських слів: юриспруденція, юстиція, процес, адвокат, експертиза, трибунал, криміналістика та ін.

Латинська юридична фразеологія відображає різноманітні галузі права: державне, адміністративне, цивільне, кримінальне: *Ius, juris* – право, *Ius civile* – цивільне право, *Ius commercii* – право ведення торгівлі, *Ius dicere* – вершити суд, *Ius fruenti* – право одержувати прибутки, *Ius gentium* – право народів, *Ius pretorium* – преторське право, *Ius privatum* – приватне право, *Ius publicum* – публічне право [3].

За програмою майбутні юристи мають засвоїти близько 100 виразів юридичної фразеології.

Для успішного вивчення юридичної термінології потрібно правильно здійснювати